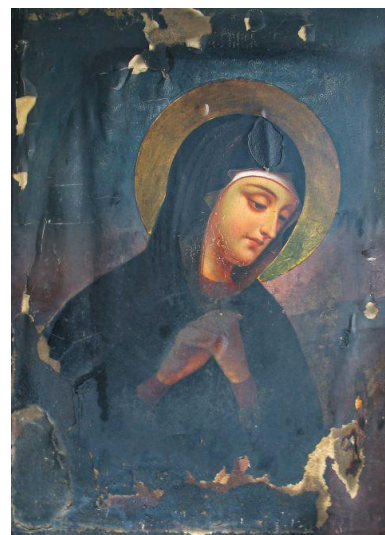

DIN MINUNILE FĂCUTE DE MAICA DOMNULUI PRIN ICOANA EI DE LA ROHIA

Prima minune pe care a făcut-o Maica Domnului la această icoană a fost în anul 1927. În 15 august 1927, la hramul mănăstirii, din cauza unei lumânări lăsată nesupravegheată, a ars ștergarul, ancadramentul și tot ceea ce era în jurul icoanei, dar icoana a rămas întregă. Minunea este consemnată în scris prin actul nr. 37 și 38 din dosarul nr. 3/1927, care se găsește în arhiva mănăstirii. Documentul consemnează numele mai multor martori și este semnat de starețul mănăstirii, de ctitorul ei, dar și de notarul și viceprimarul de atunci, fiind întărit cu ștampila Primăriei, ceea ce nu lasă loc pentru niciun fel de interpretare, ci mai degrabă sporește credibilitatea minunii, chiar și pentru cei ce nu cred în astfel de fapte miraculoase.

A doua minune cunoscută s-a petrecut în 1929, și anume: vindecarea unei femei din părțile Bistriței, săsoaică, având credința luterană. Ea a fost adusă cu căruța, fiind paralizată, și a plecat pe picioarele ei acasă, după ce s-a închinat și s-a rugat la icoana Maicii Domnului.

Icoana Maicii
Domnului de la Rohia

Vrednicul de pomenire Arhiepiscopul Justinian spunea că, în anul 1955, au venit la mănăstire doi oameni în vârstă, un bărbat și o femeie, care ajungând în fața bisericii au întrebat: „Este în biserică o icoană a Maicii Domnului?, pentru că vrem să o vedem.

Noi suntem soț și soție și, cu ani în urmă, mi-am adus soția care era paralizată, iar acum este aici de față, sănătoasă, după ce s-a închinat la această icoană a Maicii Domnului. Noi suntem nemți, adică sași luterani, și după război am fost deportați în Rusia și n-am mai putut veni aici. Acum ne-am întors acasă și am venit să ne închinăm la această icoană a Maicii Domnului”. Această minune i-a fost relatată Arhiepiscopului Justinian și de starețul mănăstirii, ieromonahul Nifon Matei, în anul 1942.

A treia minune cunoscută și consemnată este aceea a vindecării tânărului Bude Teodor, din localitatea Suci de Sus, care, fiind bolnav de „morbul lui pott” (TBC la coloana vertebrală), a fost externat din spitalul din Baia Mare fără nicio speranță de-a mai trăi. Medicii i-au spus tatălui copilului să meargă acasă, să se pregătească de înmormântare.

Auzind aceste cuvinte, tânărul și-a îndreptat gândul către această icoană, zicând

O, Maică Preabinecuvântată, Ceea ce cu undița rugăciunii ne scoți din marea cea tulburată de ispite a acestui veac, nu ne lăsa pe noi să ajungem în adâncurile iadului, ci cu focul rugăciunii Tale strică zapisele păcatelor noastre, ca să cântăm cu mulțumire: Aliluia !

(Condacul 13 din Acatistul Maicii Domnului la Icoana Sfătuitoarea)

în sine astfel: „Maica Domnului de la Rohia, te rog dă-mi viață și îți voi dărui viața ție”.

În clipa aceea i s-a arătat Maica Domnului de la Rohia și a început să se însănătoșească. Cu corsetul pe el, medicii i-au dat drumul să plece acasă. Când a ajuns acasă la părinți, în Suci de Sus, a bătut la ușă și a strigat să i se deschidă. Părinții tânărului s-au speriat, crezând că este duhul fiului lor. Dar deschizând, au văzut că este fiul lor și că este viu. În iarna care a urmat a stat acasă, iar în primăvară a venit la mănăstire, a mărturisit toate cele întâmplate și a rămas ca viețuitor în mănăstire. Călugărit, a fost dat afară cu Decretul 410/1959, dar a slujit apoi ca preot (ieromonah) la o parohie, până în anul 1998, când a trecut la Domnul.

(Din minunile Maicii Domnului)